

Retten fortolkede og anvendte REACH-forordningen forkert. Appellanten har fortsat gjort gældende, at ECHA's afgørelse blev vedtaget ultra vires, eftersom i) ECHA ikke har beføjelse til at supplere den eksisterende identifikation af stoffet DEHP i henhold til artikel 57, litra c), i REACH-forordningen med en ny identifikation af dette stof i henhold til artikel 57, litra f), i REACH-forordningen; ii) vedtagelsen af ECHA's afgørelse skete efter en ulovlig procedure; og iii) ECHA's afgørelse er en omgåelse af den lovligt bindende procedure, der er fastsat af Rådet og Europa-Parlamentet med henblik på vedtagelsen af generelt bindende/harmoniserede kriterier for identifikation af stoffer med hormonforstyrrende egenskaber.

2. Retten fortolkede og anvendte retssikkerhedsprincippet forkert.

Eftersom i) ECHA's afgørelse skabte en uklar, upræcis og uforudseelig retlig situation, som gør det umuligt for appellanten at udlede det præcise omfang af de forpligtelser, der er pålagt selskabet; ii) der ikke er nogen generelt bindende/harmoniserede kriterier med henblik på identifikationen af stoffer med hormonforstyrrende egenskaber; og iii) ECHA ikke har beføjelse til at supplere den eksisterende identifikation af stoffet DEHP i henhold til artikel 57, litra c), i REACH-forordningen med en identifikation af dette stof i henhold til artikel 57, litra f), i REACH-forordningen, er Rettens konklusion om, at ECHA's afgørelse ikke er i strid med retssikkerhedsprincippet, ukorrekt.

3. Retten prøvede ECHA's afgørelse på en måde, som er i strid med kravene om retslig prøvelse af afgørelser fra EU-institutioner og EU-organer, og fordrejede faktiske forhold og beviser.

4. Som en konsekvens af førnævnte fejl og mangler tilsidesatte Retten appellants rettigheder og de principper, der er fastsat i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til en retfærdig rettergang, retten til uforstyrret nydelse af sin ejendom og retssikkerhedsprincippet.

Sag anlagt den 14. juli 2017 — Europa-Kommissionen mod Irland

(Sag C-427/17)

(2017/C 293/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved K. Mifsud-Bonnici og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, artikel 3, stk. 2, bilag 1, litra A, og fodnote 1 i Rådets direktiv 91/271/EØF om rensning af byspildevand⁽¹⁾, idet det ikke har sikret, at vand opsamlet i et kombineret byspildevands- og regnvandssystem i 14 byområder opbevares og ledes til rensning i overensstemmelse med kravene i Rådets direktiv 91/271/EØF.
- Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1 og stk. 3, sammenholdt med kravene i artikel 10 og bilag 1, litra B, i Rådets direktiv 91/271/EØF, enten ved ikke at tilvejebringe sekundær eller lignende rensning eller ved ikke at fremlægge tilstrækkeligt bevis til at godtgøre overensstemmelse i denne henseende med direktiv 91/271/EØF med hensyn til 25 byområder.
- Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 2 og 3, sammenholdt med kravene i artikel 10 og bilag 1, litra B, i Rådets direktiv 91/271/EØF, idet det ikke har sikret, at byspildevand, der tilledes kloaknet fra 21 byområder, renses mere vidtgående end beskrevet i artikel 4 og i overensstemmelse med kravene i bilag 1, litra B, i Rådets direktiv 91/271/EØF, før det udledes til følsomme områder.

- Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 12 i Rådets direktiv 91/271/EØF, idet det ikke har sikret, at bortskaffelse af spildevand fra rensningsanlæg for byspildevand i byområderne Arklow (IEAG_547) og Castlebridge (IEAG_515) foregår i henhold til forudgående bestemmelser og/eller særlige godkendelser.
- Irland tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 91/271/EØF pålægger medlemsstaterne at sikre, at byområder over en vis størrelse bliver forsynet med kloaknet til opsamling af byspildevand. Såfremt en medlemsstat beslutter sig for at anvende et kombineret system til opsamling og rensning af både byspildevand og regnvand, skal dette system være konstrueret til at sikre, at det opsamlede vand opbevares og ledes til rensning under hensyntagen til vejrforhold og sæsonbestemte svingninger. På grundlag af oplysninger modtaget under den syvende og den ottende rapportering i henhold til direktivets artikel 15 samt drøftelserne med Irland under den administrative fase er det Kommissionens opfattelse, at Irland ikke opfylder denne forpligtelse i 14 byområder på grund af manglende eksisterende kloaknet eller på grund af uforholdsmæssig store udslip.

Artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 91/271/EØF pålægger medlemsstaterne at sikre, at byspildevand fra byområder over en vis størrelse underkastes sekundær rensning eller en tilsvarende rensning før udledning. Direktivets artikel 4, stk. 3, pålægger endvidere medlemsstaterne at sikre, at udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand opfylder kravene i direktivets bilag 1, litra B. Kommissionen er efter en gennemgang af oplysningerne fra Irland af den opfattelse, at Irland ikke opfylder kravene i artikel 4 for så vidt angår 25 byområder på grund af manglende rensningsanlæg, det eksisterende rensningsanlægs manglende evne til at rense alt spildevandet fra de byområder, som det betjener, manglende overholdelse af kravene i bilag 1, litra B, eller som følge af manglende overholdelse af direktivets artikel 3.

Artikel 5 i Rådets direktiv 91/271/EØF pålægger endvidere medlemsstaterne at kortlægge følsomme områder, og at underlægge udledninger fra byområder over en vis størrelse en mere vidtgående rensning end beskrevet i artikel 4 i overensstemmelse med kravene i bilag 1, litra B. Kommissionen er efter en gennemgang af oplysningerne fra Irland af den opfattelse, at Irland ikke har anvendt direktivets artikel 5 korrekt for så vidt angår 21 byområder.

Artikel 12 i Rådets direktiv 91/271/EØF kræver, at de ansvarlige myndigheder skal sikre, at bortskaffelse af spildevand fra rensningsanlæg for byspildevand foregår i henhold til forudgående bestemmelser og/eller særlige godkendelser. På grundlag af oplysninger fra Irland er det Kommissionens opfattelse, at Irland ikke har opfyldt kravene i artikel 12 for så vidt angår to byområder, hvori rensningsanlæg drives uden gyldig tilladelse.

(¹) EFT 1991, L 135, s. 40.

Appel iværksat den 15. juli 2017 af Meta Group Srl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 4. maj 2017 i sag T-744/14, Meta Group mod Kommissionen

(Sag C-428/17 P)

(2017/C 293/30)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Meta Group Srl (ved avvocato A. Formica)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt den 4. maj 2017 i sag T-744/14, Meta Group mod Kommissionen, ophæves og/eller ændres, idet den er retligt urigtig eller ubegrundet.